

JANEZ KRSTNIK

Zaharija in Elizabeta (Lk 1,5-7)

5 V dneh Heroda, kralja v Judeji, je živel duhovnik, ki mu je bilo ime Zaharija. Bil je iz Abíjeve duhovniške skupine, njegova žena pa je bila izmed Aronovih hčera; ime ji je bilo Elizabeta.

Oba sta bila pravična pred Bogom. Živela sta brez graje, po vseh Gospodovih zapovedih in navodilih. Otrok nista imela, ker Elizabeta ni bila rodovitna, in sta bila že zelo v letih.

Angel (Lk 1,8-11)

Ko je bila na vrsti Zaharijeva skupina in je opravljal duhovniško službo pred Bogom, ga je po običaju duhovniške službe zadel žreb, da je šel v Gospodovo svetišče zažgat kadilo; vsa množica pa je ob uri kadilne daritve molila zunaj. In prikazal se mu je Gospodov angel, ki je stal na desni strani kadilnega oltarja.

Angel Gabrijel (Lk 1,12-15.18-20)

Ko ga je Zaharija zagledal, se je vznemiril in obšel ga je strah. Angel pa mu je rekel: »Ne boj se, Zaharija, kajti uslišana je tvoja molitev! Tvoja žena Elizabeta ti bo rodila sina. Daj mu ime Janez. V veselje in radost ti bo in mnogi se bodo veselili njegovega rojstva, ker bo velik pred Gospodom.

Zaharija je nato rekel angelu: »Po čem bom to spoznal? Jaz sem namreč star in moja žena je v letih.« Angel mu je odgovoril: »Jaz sem Gabriel, ki stojim pred Bogom. Poslan sem, da spregovorim s teboj in ti sporočim to veselo novico. Ker pa nisi verjel mojim besedam, ki se bodo izpolnile ob svojem času, boš onemel in ne boš mogel govoriti do dne, ko se bo to zgodilo.«

Elizabeta in Marija (Lk 1,39-45)

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla:

»Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

Janez je njegovo ime (Lk 1,57-64)

Elizabeti se je dopolnil čas poroda. Rodila je sina. Ko so njeni sosedge in sorodniki slišali, da ji je Gospod izkazal veliko usmiljenje, so se z njo veselili. Osmi dan so prišli dete obrezat. Po očetu so mu hoteli dati ime Zaharija, toda njegova mati je spregovorila in rekla: »Nikakor, temveč Janez mu bo ime.« Oni pa so ji rekli: »Nikogar ni v tvojem sorodstvu, ki bi mu bilo takó ime.« Z znamenji so spraševali njegovega očeta, kako bi ga hotel imenovati. Zahteval je deščico in zapisal: »Janez je njegovo ime.« In vsi so se začudili. Njemu pa so se takoj razvezala usta in jezik, in je spet govoril ter slavil Boga.

Janez Krstnik (Mt 3,1-6)

Tiste dni se je pojavil Janez Krstnik in v Judejski puščavi oznanjal z besedami: »Spreobrnite se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo!« To je tisti, o katerem je bilo rečeno po preroku Izaiju:

Glas vpijočega v puščavi: Pripravite Gospodovo pot, zravnejte njegove steze!

Janez je nosil obleko iz kamelje dlake in usnjen pas okoli ledij. Hranil se je s kobilicami in z divjim medom. Tedaj so prihajali k njemu ljudje iz Jeruzalema in vse Judeje in iz vse pokrajine ob Jordanu. Dajali so se mu krstiti v reki Jordan in priznavali svoje grehe.

Janezovo pričevanje (Jn 1,19-28)

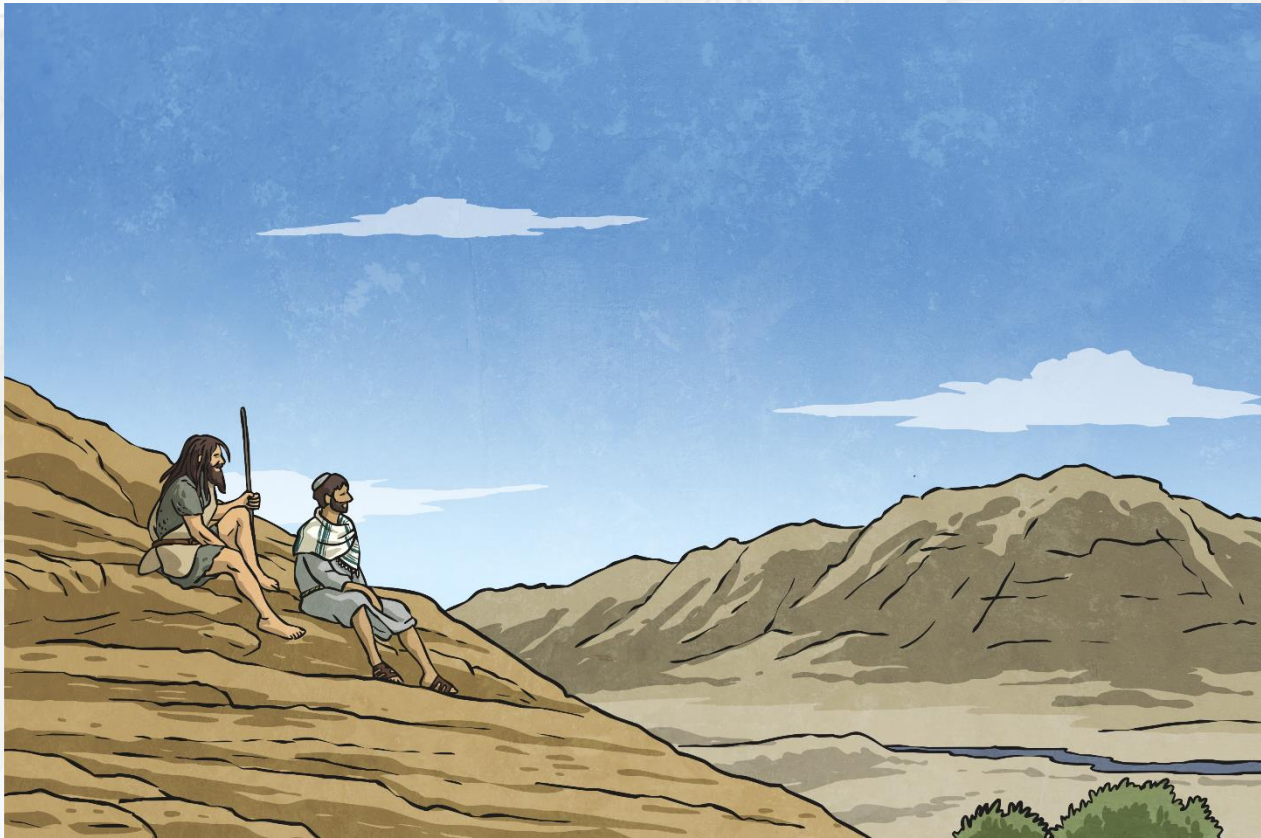
To pa je Janezovo pričevanje: Ko so Judje poslali k njemu iz Jeruzalema duhovnike in levite, da so ga vprašali: »Kdo si ti?«, je priznal in ni tajil. Priznal je: »Jaz nisem Mesija.« »Kaj torej? Si mar Elija?« so ga vprašali. »Ne, tudi to nisem,« jim je rekel. »Ali si prerok?« »Ne,« je odgovoril. Rekli so torej: »Kdo si, da bomo mogli odgovoriti tistim, ki so nas poslali. Kaj praviš sam o sebi?« Dejal je: »Jaz sem glas vpijočega v puščavi: zravnajte Gospodovo pot, kakor je rekel prerok Izaija.« Odposlanci so bili iz vrst farizejev. Vprašali so ga in mu rekli: »Kaj torej krščuješ, če nisi ne Mesija ne Elija ne prerok?«

Janez jim je odgovoril: »Jaz krščujem v vodi, med vami pa stoji on, ki ga ne poznate, tisti, ki pride za menoj, in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen na sandali.«

Jezusov krst (Mt 3,13-17)

Tedaj je prišel Jezus iz Galileje k Jordanu do Janeza, da bi se mu dal krstiti. Janez ga je hotel odvrniti od tega in je rekel: »Jaz bi se ti moral dati krstiti, pa ti hodiš k meni.« Jezus je odgovoril in mu dejal: »Pústi zdaj, kajti spodobi se nama, da tako izpolniva vso pravičnost.«

Ta je moj ljubljeni Sin

Po krstu je Jezus takoj stopil iz vode, in glej, odprla so se mu nebesa. Videl je Božjega Duha, ki se je spuščal kakor golob in prihajal nadenj. In glej, glas iz nebes je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.«

